

до зниження інтенсивності процесів мінералізації сполук азоту, особливо, за внесення екзогенної органічної речовини: за однократної дози добрив – в 1,90 рази, за 1,5 дози – 2,61, за подвійної дози – у 3,75 рази.

Зростання дози мінеральних добрив також призводить до уповільнення мінералізації гумусу, загальної органічної речовини ґрунту і сполук азоту.

Заорювання біомаси сидеральної культури і побічної продукції попередника у сівозміні покращує екологічні умови у агроценозі, про що свідчить зростання чисельності азотобактера, зниження питомого вмісту меланінсінтезувальних мікроміцетів на 12,4%, зменшення фітотоксичності ґрунту на 16,8% порівняно із середньою фітотоксичністю ґрунту варіантів без внесення екзогенної органічної речовини.

УДК 631.1:634.1/7

Мамалига І.І., науковий співробітник відділу наукових досліджень з питань інтелектуальної власності і маркетингу інновацій та економіки

Дослідна станція помології ім. Л.П. Симиренка ІС НААН України

E-mail: mliivis@ukr.net

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ГАЛУЗІ САДІВНИЦТВА

Сучасний стан галузі садівництва в останні роки зберігає всі основні як позитивні, так і негативні тенденції. За останні роки площі плодоносних насаджень відчутно скорочують. За період 2015-2019 рр. площі насаджень скоротилися по сільськогосподарських підприємствах на 18%. У господарствах населення скорочення не відбулося, площі залишились фактично нарівні пятирічного періоду. У с.-г. підприємствах за період 2015-2019 рр. площі насаджень коливаються від 67 тис. га у 2017 році до 47,7 тис. га у 2019 році.

За період 2015-2019 роки відмічається позитивна тенденція постійного зростання показника урожайності по всіх типах господарств, хоча рівень урожайності залишається низьким відносно потенційного. Урожайність за період 2015-2019 рр. в розрізі категорій господарств найбільше зросла у сільськогосподарських підприємствах – на 2,6%. Господарства населення показують нижчий ріст урожайності за п'ять років – лише 1,5%.

Результатом достатньо сприятливих умов 2019 року для галузі стало збільшення виробництва плодово-ягідної продукції та зростання обсягів наявної пропозиції. Здавалося б це мало підвищити прибутковість галузі. Збут продукції був нестабільний, закупівельники досить часто користувались можливістю якомога більше знизити і так не досить високі ціни. Крім яблук, значні обсяги виробництва лише по груші –

7,9% від загального обсягу, вишня – 8,5% та слива – 9,2%. Інші культури лише забезпечують різноманіття плодово-ягідної продукції на ринку.

Ціна на плодово-ягідну продукцію у 2019 році в порівнянні з 2018 роком збільшилась в середньому на 28 %. Найбільший ріст відмічався по ягідних культурах (49%), на кісточкові культури ціни зросли на 35%. Найменший ріст спостерігався по плодах зерняткової групи – 21%. В першу чергу, це стосувалось яблук. Хороший урожай поставив виробників перед вибором – здавати яблука на переробні підприємства за мінімальною ціною чи понести затрати на зберігання і очікувати кращої ціни весною. Більшість підприємств збували свою продукцію як технологічну, розуміючи всю безальтернативність вибору.

Найгострішою проблемою в промисловому садівництві є проблема інвестицій, що вимагає пошуку їх ефективних джерел. Першочергове вкладення інвестицій необхідне у таких напрямах, як впровадження прогресивних технологій вирощування, переробки та зберігання продукції, реконструкція переробних підприємств. Важливо також враховувати природні інвестиційні властивості ряду плодових і ягідних культур та помологічних сортів, що сприяє їх високій окупності. Прикладом таких інвестиційних властивостей є ягідні культури, зокрема суніця.